Kriminālprocess Nr. 11519013214
Lieta K29-1472-15/10

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2016.gada 23.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesnese V.Voronova
ar sekretāri K.Krūmiņa
tulci T.Gandžuku
piedaloties prokuroram G.Voicehovičam
aizstāvei – zvērinātai advokātei I.Vietniecei

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma **253.panta pirmajā daļā.**

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ **izdarīja psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos un glabāšanu, bez nolūka to realizēt**, šādos apstākļos:

/pers. A/, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā 2014.gada 10.oktobrī, neatļauti iegādājās personīgai lietošanai bez realizācijas nolūka 3,968 g baltas krāsas pulverveida vielu, kas satur 35% jeb 1,3888 g aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzināto psihotropo vielu – metamfetamīnu (savienojums, kas atvasināts no 1-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot vienu aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu). Neatļauti iegādāto psihotropo vielu-metamfetamīnu, neatļauti bez realizācijas nolūka glabāja pie sevis pārvietojoties par Rīgas teritoriju līdz 2014.gada 10.oktobra aptuveni plkst. 17.00, kad viņu pie mājas /adrese/, Rīgā, aizturēja policijas darbinieki un administratīvās aizturēšanas laikā norādītā psihotropā viela tika izņemta.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurors un aizstāve tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 499.panta nosacījumiem, noklausoties procesa dalībnieku viedokļus un izskaidrojot viņiem pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 9.panta noteikumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, atzīstams par mazāk smagu noziegumu, kura kaitīguma pakāpe ir augstāka nekā krimināļpārkāpumam.

Izvērtējot /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums no subjektīvās puses ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka veic neatļautas darbības ar narkotiskām vai psihotropām vielām.

Turklāt apsūdzētā darbības ir veicinājušas aizliegto vielu nelegālu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā. Neatļautas darbības ar narkotiskajām vielām rada bīstamas sekas savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas, vienlaicīgi apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzurēties drošā un veselā vidē.

Tāpat pie soda veida noteikšanas, tiesa ņem vērā arī to, ka /pers. A/ iegādātā viela - metamfetamīns, atbilstoši spēkā esošajiem 2005.gada 8.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamām narkotiskām, psihotropām vielām un prekursoriem", ir aizliegtā sevišķi bīstamā narkotiskā viela, tām pielīdzinātās psihotropās vielas un augi, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību, kas norādīta I sarakstā. Metamfetamīns ir savienojums, kas atvasināts no l-fenilpropān-2-amīna, aizvietojot vienu aminogrupas ūdeņraža atomu ar alkilgrupu (vielu grupa „Amfetamīni").

Turklāt tiesa ņem vērā iegādātās vielas daudzumu – 1,3888 g, kas septiņdesmit reizes pārsniedz nelielos apmērus (0,02 g), bet nesasniedz apmērus, sākot ar kuru daudzumi atzīstami par lieliem (2 g).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka viņš ir dzimis /datums/Rīgā, LR pilsonis (lietas 3.lapa), ar vidējo izglītību, neprecējies, apgādībā /datums/dzimusi meita /pers. B/ (lietas 3.lapa), pēc paša vārdiem - ģimenē gaidāms vēl viens bērns, strādā neoficiāli, deklarētā un faktiskā dzīves vieta /adrese/ (lietas 4.lapa).

Pēc informācijas no VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs'' Narkoloģiskās palīdzības dienesta sniegtajām ziņām redzams, /pers. A/ uzskaitē nesastāv (lietas 10.lapa).

Agrāk administratīvi sodīts ar naudas sodiem, naudas sodi nav samaksāti (lietas 120.-121.lapa).

Apsūdzētais agrāk sodīts gan līdz šī noziedzīgā nodarījum aizdarīšanas, gan pēc (lietas 148.-153.lapa):

1. Ar 2008.gada 22.decembra Rīgas autotransporta prokuratūras priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darba 100 (viens simts) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem; sods izciests 2009.gada 26.februārī;
2. Ar 2013.gada 18.marta Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas ar piespiedu darba 60 (sešdesmit) stundām; saskaņā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 13. maija lēmumu atbrīvots no soda izciešanas pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas;
3. 2014.gada 26.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 20.jūnijā. Atbrīvots 2014.gada 3.jūlijā. Sodāmība nav dzēsta;
4. 2015.gada 23.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 8.jūnijā(lietas 122 – 124.lapa). Atbrīvots 2015.gada 8.jūnijā pēc soda izciešanas (lietas 149.lapa).
5. ar 2015.gada 15.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu krimināllietā Nr.11089063813 /pers. A/ tika atzīts par vainīgu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un 185.panta pirmajā daļā. Apstiprināta starp prokuroru un /pers. A/ 2015.gada 18.augustā noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām un pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījuma kopības /pers. A/ noteikts piespiedu darbs 350 (trīs simti piecdesmit) stundas. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 26.septembrī (lietas 154 – 155.lapa).

Ar 2016.gada 18.janvāra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu aizstātas 350 (trīs simti piecdesmit) piespiedu darba stundas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 87 (astoņdesmit septiņām) dienām. Lēmums nav stājies spēkā, tāpēc nav nosakāms galīgais sods.

Izvērtējusi visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka apsūdzētajam sods nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veidā, kā to lūdza valsts apsūdzība, un ko tiesa atzīst par taisnīgu un apsūdzētā personībai atbilstošu soda veidu, kā arī tādu, kas nodrošinās gan soda represīvo, gan preventīvo mērķu sasniegšanu attiecībā uz apsūdzēto un citiem sabiedrības locekļiem.

Tiesas ieskatā, apsūdzētajam ir piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētais nekādus secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un nav mēģinājis iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās. Tiesa atzīst, ka citus, alternatīvus soda veidus piemērot nav iespējams, jo oficiālu legālu ienākumu apsūdzētajam nav, kas izslēdz piemērot naudas sodu, savukārt piespiedu darbu piemērot nevar, jo ar piespiedu darbu konkrētajā lietā netiks sasniegts soda mērķis kā tas redzams pēc 2015.gada 15.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma. Tāpat tiesa ņem vērā, ka noziedzīgais nodarījums tika veikts, nedzēstas sodāmības laikā. Tādejādi /pers. A/ iepriekšējās sodāmības un attieksme tiesai nerada pārliecību, ka viņš, saņemot citu sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc tiesas ieskatā apsūdzētā labošanos iespējams panākt vienīgi, izolējot viņu no sabiedrības.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā nostiprināto soda mērķi iespējams apsūdzētajam sodu nosakot, vienīgi brīvības atņemšanas veidā. Šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevumu izpildi. Tiesa ņem vērā arī to, ka nevienai personai nav nodarīts nekāds kaitējums, taču vienlaikus tiesa atzīmē, ka kaitējums kopumā nodarīts sabiedrības interesēm, jo ar savām pretlikumīgajām darbībām /pers. A/ ir sekmējis nelegālu vielu apriti sabiedrībā.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzētā cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, *tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, jo pēdējā sodāmība, kas bija noteikta ar 2014.gada 26.maija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu nebija dzēsta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta ceturto daļu sodāmības dzēšanas termiņu skaita no dienas, kad persona pilnībā izcietusi pamatsodu un papildsodu. Jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētais izdarīja 2014.gada 10.oktobrī, tāpēc sodāmība pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas apsūdzētajam veido Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, tādējādi soda mēram jābūt bargākam (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06*). Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu

apsūdzētajam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētajam nosakāms papildsods – policijas kontrole, kas ir obligāts un ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par /pers. A/ personībai atbilstošu un nepieciešamu papildsodu par izdarīto.

Ar 2015.gada 1.janvāri no Krimināllikuma ir izslēgts papildsods – policijas kontrole, taču Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.punkts noteic, ka papildsodu – policijas kontroli – turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētajam pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir piemērojams papildsods – policijas kontrole, kas inkriminētajā pantā ir paredzēts kā obligāts, nevis probācijas uzraudzība.

Izvērtējot piemērojamā papildsoda – policijas kontrole apmēru, ņemot vērā /pers. A/ personību un izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturojumu un smagumu, lai uzraudzītu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, tiesa uzskata, ka papildsods nosakāms valsts apsūdzības pieprasītajā apmērā. Turklāt /pers. A/ nav izdarījis attiecīgus secinājumus par savas šādas uzvedības tālāku nepieļaujamību, nav mainījis savu attieksmi pret likuma un morāles normām, kā arī, izciešot sodu nav sasniedzis nepieciešamo resocializācijas pakāpi, lai atgrieztos sabiedrībā kā likumpaklausīgs sabiedrības loceklis. Tā vietā /pers. A/ turpināja ignorēt sabiedrībā pieņemtos likumus un izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu. Pie šādiem apstākļiem tiesa uzskata, ka /pers. A/ nevēlas ievērot sabiedrībā noteiktos uzvedības noteikumus, kļūt par likumpaklausīgu sabiedrības locekli, līdz ar ko viņš ir bīstams sabiedrībai, apdraud citu sabiedrības locekļu intereses un mantu, viņš ir tendēts uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tiesa piekrīt valsts apsūdzības uzturētājs viedoklim, ka /pers. A/ noziedzīgos nodarījumus bija izdarījis pirms 2015.gada 23.aprīļa tiesas sprieduma, tādējādi piemērojama Krimināllikuma 50.panta piektā daļa un ir piemērojams pilnīgs sodu saskaitīšanas princips.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda laikā ieskaitāms laiks, ko viņš pavadījis aizturēšanā no 2014.gada 10.oktobra plkst. 20.03 (lietas 42.lapa) līdz 2014.gada 12.oktobrim, apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 12.oktobra (lietas 58.-62.lapa) līdz 2015.gada 5.janvārim (lietas 88.lapa).

Kā redzams no lietas materiāliem /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 12.oktobra lēmumu tika piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 58.-62.lapa). Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 5.janvāra lēmumu /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis atcelts un piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, kurš atcelts 2015.gada 10.jūlijā (lietas 58.-62.,88., 93.,125.lapa). Šobrīd nav iestājušies pamati atkārtotai drošības līdzekļa piemērošanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punktu, lietiskie pierādījumi: pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 3,65g metamfetamīna saturošas vielas, kas iepakota vienā aploksnē un kas fiksēta ar drošības uzlīmi "114 0178047" un kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu žurnālā Nr.14.-921, ir iznīcināma kā apgrozībā aizliegta viela, bet 15 gb polimēra materiāla maisiņi ar salmiņveida aizdari, kas pievienoti pie krimināllietas materiāliem (lietas 93., 109.lapa lietisko pierādījumu saraksts) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu iznīcināmi kā lietas, kurai nav vērtības.

Tiesa konstatē procesuālo izdevumu esamību lietā EUR 86.09 (astoņdesmit seši *euro* un 9 centi) par aizstāves I.Vietnieces darbu, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu ir piedzenami no apsūdzētā.

Uz /pers. A/ neattiecas Kriminālprocesa likuma 85.panta nosacījumi par personām, kuras atbrīvojamas no samaksas par aizstāvja palīdzību, jo lietā nav ziņu, kas apliecina, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta ceturto[1]daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. A/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 26 dienām un ar policijas kontrole uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam pilnībā pieskaitīt sodu, kas piespriests ar 2015.gada 23.aprīļa Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem un 26 dienām un ar policijas kontrole uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2014.gada 10.oktobra līdz 2014.gada 12.oktobrim, apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 12.oktobra līdz 2015.gada 5.janvārim, kā arī pilnībā izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 23.aprīļa sprieduma no 2015.gada 9.aprīļa līdz 2015.gada 8.jūnijam.

Uzskatīt, ka brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ ir izcietis.

Pēc sprieduma stāšanās spēkā lietiskos pierādījumus: 3,65 g metamfetamīna saturošu vielu, kas iepakota vienā aploksnē, kas fiksēta ar drošības uzlīmi "114 0178047", kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldē narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu žurnālā Nr.14.-921, kā arī 15 gb polimēra materiāla maisiņi ar salmiņveida aizdari - iznīcināt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā EUR 34,44 (trīsdesmit četrus *euro,* 44 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā tiesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, nekavējoties iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 4. marts.

Tiesnese **V.Voronova**

Lietas Nr. 11519013214
Lietas arhīva Nr. K29-0335-16/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā